

Nytt om navn

HARALD ARNESEN

ANETTE HYLEN RANHOFF

Minneord

† Per Andersen

Avdelingsoverlege dr.med. Per Andersen døde 23. juli etter lengre tids sykdom, knapt 64 år gammel. Ved hans bortgang har norsk medisin mistet en faglig, menneskelig og administrativ ressursperson av betydelig format.

Per Andersen avla sin medisinske embetseksamen i Østerrike i 1963 med norsk tilleggseksamen samme år. Etter norsk turnustjeneste arbeidet han i fem år med klinisk arbeid i Sverige før han begynte ved Ullevål sykehus i 1971. Han ble spesialist i indremedisin i 1973. Fra 1975 var han NAVF-stipendiat i det blomstrende forskningsmiljøet ved Hematologisk laboratorium ved Ullevål sykehus og fra 1979–82 universitetslektor i indremedisin ved samme sykehus. Han tok den medisinske doktorgrad i 1982 på en avhandling om heparinets

effekter på blodets levringsmekanismer. Han var meget bredt og solid skolert da han ble overlege i indremedisin ved Røde Kors Klinikk i 1982. Fra 1990–91 var han avdelingsoverlege og samtidig sjeflege samme sted. Her utviklet han sin store interesse for generell indremedisin med pasienten i hovedrollen og et godt samarbeid med primærhelsetjenesten som hovedsaker. Samtidig ivaretok han i miljøet på Røde Kors Klinikk klinisk forskning på et høyt nivå som en naturlig del av den faglige virksomhet. Hans arbeider innen klinisk forskning om sammenhengen mellom fettstoffskiftet og blodlevringsmekanismene siteres stadig internasjonalt. I 1987 ble han også spesialist i blodsykdommer. Da Røde Kors Klinikk ble nedlagt som kommunalt sykehus i 1991, ble Per Andersen konsulent for sjeflegen ved Ullevål sykehus med ansvar for nettopp samarbeidet med primærhelsetjenesten som hovedoppgave. Han utførte her et banebrytende arbeid, og han ble en naturlig avdelingsoverlege da en nyopprettet avdeling for generell indremedisin så dagens lys ved

Ullevål sykehus i 1995. Frem til hans død arbeidet han her utrettelig for et indre-medisinsk helhetssyn til beste for det økende antall pasienter med flerorgansykdommer.

Per Andersen var en beskjeden mann som praktiserte ydmykhet overfor sine pasienter, sitt fag og sine medarbeidere. Bare når det offentlige helsevesen med sitt byråkrati ble til hinder for hans ideer om pasientrettet optimal diagnostikk og behandling på høyt faglig nivå, kunne man oppleve ham virkelig sint. Han arbeidet således utrettelig for å motvirke problemet med korridorpasienter som han anså som uverdige for sine pasienter. Ved sin avdeling var han en betydelig miljøskaper med tverrfaglige personalsymposier, så vel som festaftener hjemme hos familien på Malmøya som høydepunkter. Per Andersen ble alvorlig syk i 1996. Han kjente alle trekk ved sin sykdom, men bar den uten noen gang å klage eller synes synd på seg selv. Tvert imot fortsatte han sitt engasjement til beste for pasientene og sitt fag helt til sin død. Til overmål frekventerte han jevnlig ettermiddagsmøter i sitt forskningsmiljø helt til det siste, stadig med interesserte innlegg og tanker om nye prosjekter.

I tillegg til det faglige betydde familien svært meget for Per Andersen, og han var i sitt ess når hans fem barnebarn var i nærheten. Hans kone Solveig var i mer enn 40 år en trofast livsledsager og støtte som han alltid gledet seg til å komme hjem til.

Per Andersen etterlater seg et tomrom ved Ullevål sykehus. Våre tanker går først og fremst til Solveig og hans øvrige familie som har mistet et usedvanlig menneske altfor tidlig.

På vegne av kolleger ved Ullevål sykehus

Norsk president innen toksikologi

Professor Erik Dybing (f. 1943), Statens institutt for folkehelse, ble på en internasjonal kongress i toksikologi i Australia valgt til president for International Union of Toxicology (IUTOX). Det er en sammenslutning av 42 nasjonale og regionale toksikologiske selskaper med nær 20 000 medlemmer fra hele verden som er eksperter på kjemikaliers skadelige virkninger på mennesker, natur og miljø og som arbeider i forskningsinstitusjoner, industri og forvaltning.

Dybing vil i presidentperioden, som går frem til neste kongress i Finland i 2004, spesielt arbeide for å videreføre toksikologisk kunnskap og kompetanse til land hvor dette fagområdet er mindre utviklet enn i industrialiserte land.

Estlands høyeste utmerkelse til lege i Bergen

Professor emeritus Ilmar Sulg, født i Estland i 1919, ble på Estlands frihetsdag i februar i år overrakt en æresorden som takk for den innsats han bidrog med til at Estland fikk sin frihet og suverenitet for ti år siden. Høytideligheten fant sted på presidentens slott i Tallinn.

Ilmar Sulg flyktet til Finland i 1943, ble cand.med. i Helsinki 1946 og dr.med. i Lund, Sverige i 1969. Han tok norsk tilleggsprøve i 1990 og er godkjent spesialist i psykiatri, indremedisin og kardiologi, nevrologi og klinisk nevrofysiologi. Han driver nå privat spesialistpraksis i Bergen.

Publisert: 10. september 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.